

[Westermann.]

og da Kontorchefen jo ikke har nogen Mulighed for at retfærdiggøre sig over for det Forum, dette høje Ting, hvor den højtærede Minister har rejst Sigtelser imod ham, har jeg fundet det rigtigt at rejse Sagen i dette høje Ting, idet jeg anmoder den højtærede Handelsminister om at give en Forklaring paa, at en højtstaaende Embedsmands Ønske om en tjenstlig Undersøgelse er blevet afvist.

Jørgen Gram: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger, som er foranlediget af det Svar, den højtærede Udenrigsminister gav det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om Samhandelen med Tyskland og det meget omtalte saakaldte Mellemværende mellem Landbrugsraadets Formand og Udenrigsministeren. Dette har sit Udgangspunkt i et Ordskitte her i Salen mellem Udenrigsministeren og flere Medlemmer, bl. a. mig, der gennem forskellige Udtalelser af højtstaaende tyske Embedsmænd beviste, at Samhandelsmulighederne var større, end de blev udnyttet til og bl. a. af den højtærede Udenrigsminister over for Offentligheden reduceret til. Den højtærede Udenrigsminister prøvede dengang at give det Udseende af, at Udtalelserne intet betød, og at der nærmest af Vanvare var blevet tillagt dem nogen Værdi af en noget godtroende Person som undertegnede. Jeg skal ikke bedømme dette Skudsmaal af mig, men jeg ved, at bag de paagældende høje tyske Embedsmænd staar den tyske Regering; de paagældende er stadig Indehavere af deres høje Embeder, og hvis de med deres Udtalelser havde forløbet sig, vilde de selvfølgelig under det nuværende System være blevet fjernet.

Den højtærede Udenrigsminister henviser nu til, at efter at man havde set det stenografiske Referat af, hvad der var foregaaet her i Salen, havde den tyske Forhandlingsleder ingen Indsigelse at gøre. Maa jeg atter spørge: Har man fra officiel Side taget Afstand fra de mange citerede tyske Udtalelser, f. Eks. Dr. Reichsles og alle de andre, som jo, naar det stenografiske Referat er blevet forelagt, maa være kommet til den tyske Forhandlingsleders og den tyske Regerings Kundskab? Jeg er vidende om, at man i tyske Regeringskredse staar ganske uforstaaende over for den Pessimisme, som den danske Udenrigsminister altid her i Salen lægger for Dagen med Hensyn til Udvidelsen af vore Samhandelsforhold med Tyskland, og her er det jo, den store Meningsforskel mellem

Landbrugsraadets Formand og Udenrigsministeren bunder, en Meningsforskel, som ikke vil blive bilagt, før der ingen Importbegrænsning finder Sted over for tyske Varer. Vi hævder, at der i Danmark findes mange Købere af tyske Varer, som ikke kan faa deres Købebehov tilfredsstillet, og vi kræver, at der ingen Nedsikring af ansøgte Valutaattester finder Sted. Dette er Landbrugets Betingelse for, at der bliver Ro om denne Sag.

Som en Ordenes Tryllekunstner bevægede den højtærede Udenrigsminister sig i Dag paa den sædvanlige Linie; han gik ud fra et vist Højdemaal, som dog kan ændres, men holdt sig stadig til et bestemt Beløb, 70 Mill. Kr. pr. Periode, og dækkede sig i øvrigt bag et vist Beløb af ubenyttede Attester. Men hvorfor udsteder man da ikke flere Attester til dem, der gerne vil have dem? Det har man jo Lov til. Den højtærede Udenrigsminister sagde i Formiddags, at der blev udstedt Valutaattester til det Beløb, man var gaaet ud fra, og kun til det Beløb. Men hvis der er Vilje til at forøge Samhandelen, saa har man jo Lov til at udstede flere Attester til dem, der søger om dem, og saa har man Pligt til det.

Jeg staar her med Bevis for, at en attestberettiget Importør, der har søgt om 5 000 Kr. for første Periode til Vinduesglas, kun fik bevilget 975 Kr.; efter gentagen Henvendelse fik han yderligere 2 025 Kr., men som Forskud for anden Periode; og da vedkommende nu søger om de 5 000 Kr. til anden Periode, faar han pure Afslag. Lignende Eksempler foreligger i Massevis og kan stilles til Disposition. Naar man nu ved, hvilken krank Skæbne Glasfabrikationen har haft her i Landet, synes det mig ikke at være Bevis paa god Vilje fra Administrationens Side til at øge Samhandelen med Tyskland. Landbruget vil ikke slaa sig til Taals med den tilfældige og nedskaarne Udførselsmængde til Tyskland, som vi har for Tiden, naar der, som Tilfældet er, kan sælges mere.

Naar den højtærede Indenrigsminister i Gaar over for Pressen som et Slags Lysglimt gav Meddelelse om, at Prisstigningen paa Raavarer ude omkring giver Mulighed for et Køb af ca. 200 000 t Brunkulsbriketter, saa svarer dette slet ikke til Virkeligheden. Denne Mulighed har hele Tiden foreligget, den er blot ikke blevet udnyttet — til Skade for vor Landbrugsudførsel og til Skade for de mange Husholdningsregnskaber, men til Beskyttelse af Regeringens Briketfabrik i Jylland. Tyskland har hele Tiden haft Brunkulsbriketter til